

SPORDA DOPİNG KULLANIMININ TARİHÇESİ

Mehmet ÜNAL*,**, Durişehvar ÖZER ÜNAL**,**

GİRİŞ

İnsanlığın gelişiminden bu yana rekabet etme, yarışmalarda rakiplerine üstünlük sağlama ve kazanma psikolojisi yaygın olarak görülen bir davranış şeklidir. İlkel topluluklarda kazanma ve bunun sonucunda kendini bulunduğu ortamda kabul ettirme psikolojisi, modern topluluklarda da yerini korurken, aynı zamanda ekonomik ve sosyal statü kazanımlarını sağlamaktadır. İlkel topluluklarda dayanıklılığı artırırmak, aynı işi daha uzun süre yapabilmek, kabileler arası savaşlarda savaşçıları daha saldırgan ve agresif yapabilmek için bir takım bitkilerin tüketildiği, bazı karışıntıların hazırlanıp içildiği bilinmektedir.

Antrenman Bilimindeki ilerlemelere parellel olarak daha sık, daha yoğun ve daha uzun süreli antrenman yapılması kuralı gelişmiştir. Sporcuların genelinde olmasa da bazıları tarafından antrenmanlara ilaveten fiziksel ve zihinsel performansı artırmaya yönelik bir takım maddeler alınmaya başlanmıştır. Doping olarak adlandırdığımız bu maddelere, geçen zaman içinde performans artırıcı bir takım yöntemlerde ilave olmuştur. Uzun süre sporcuların performanslarını artırmaları için aldıkları bu maddelere kısıtlamalar getirilmemiş, hatta sporcuların sağlıklarını korumakla görevli sağlık personelide bazı ülkelerde sporcuların bu maddeleri kullanmaları için, sporcuları teşvik etmişlerdir.

Doping hem ahlaklı ve adil oyun anlayışına uymaması nedeniyle spor etiğine aykırıdır, hem de sporcunun sağlığını bozması, hatta ölüm riski taşıması açısından tehlikelidir.⁽⁴⁾

1879 yılında Paris bisiklet yarışında, bisikletçi Arthur Linton'un ilaç kullanımı sonucu ölmesi dikkatleri doping üzerine çekmiş, 1960 yılında Danimarka'lı bisikletçi Knud Jensen'in Roma Olimpiyat oyunlarında amfetamin kullanımı sonucu ölümesiyle dopingle ciddi bir şekilde mücadele fikri ortaya çıkmıştır. Sporcuların sağlığını korumak ve eşit şartlarda yarışmalarına ortam hazırlamak için Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC) ve Uluslar Arası Spor Federasyonları (IF) performans artırıcı bu madde ve yöntemlerin kullanılmasını ve uygulanmasını yasaklamıştır. 1968 yılından bu yana, düzenli olarak doping maddelerinin vücut sıvılarında tespitine yönelik çalışmalar yapılmaktadır. IOC 1980 yılından beri düzenli olarak her yıl doping listeleri hazırlamakta ve bunları yayımlamaktadır. Ayrıca yarışmalar sırasında ya da yarışma dışı düzenli doping kontrolleriyle sporcular arasındaki suistimali önlemeye çalışmaktadır.

Son yıllarda insan "Genom Projesi" çerçevesinde bir çok hastalığın genetik kodları çözülmüş ve "Gen Terapisi" ile tedavi edilebilme şansı doğmuştur. Genetik, moleküler biyoloji ve tip alanındaki bu gelişmelere paralel olarak tespit edilen tedavilerin bir kısmı performans artırıcı etki göstermektedir. Bu da ne yazık ki bazı sporcular tarafından suisitale açıktır ve "Gen Dopingi" kayısını gündeme getirmiştir. Gen Terapisiyle ilgili konular üzerinde hali hazırda etik anlamda tartışmalar yaşanırken, gen terapisinin doping olarak kullanılabilecek olması etik tartışmaları alevlendirmiştir.

Doping kontrolleri için idrar numuneleri kullanılmaktadır. 2000 yılı Sydney Olimpiyatlarında idrar numunelerine ilave olarak kan örneklerinde de doping kontrolleri yapılmıştır.

Doping Kontrolleri akredite doping kontrol laboratuvarlarında yapılmaktadır. Dünya genelinde 22 adet olan akredite doping kontrol merkezlerine 2002 yılında Türkiye'de ilave olmuştur.

TERMINOLOJİ

Güney Afrika yerlilerinin dayanıklılığı artırduğunu düşündükleri "Dop" adını verdikleri alkollü bir içkiden türemiştir. Daha sonra bu terim Boyerler tarafından İngiltere'ye getirilmiş ve 1889 yılında İngilizce literatürüne "Doping" olarak geçmiştir^(1,6).

DOPİNG

Fiziksel ve/veya zihinsel performansı artırmak amacıyla yasaklı maddelerin ya da yöntemlerin kullanılmasına doping denir.

Performansı yapay olarak ve kural dışı bir şekilde artırmak amacıyla organizmaya yabancı bir ajanın hangi yoldan olursa olsun verilmesi veya fizyolojik maddelerin anomal miktarlarda bir şahsa yarışma esnasında veya yarışma dışında uygulanması doping olarak kabul edilir. Ayrıca tıbbi açıdan uygun olmamasına karşın sadece yarışmaya katılabilmek amacıyla hastalıkların ve sakatlıkların tedavisi için bazı maddeleri kullanımı da doping olarak kabul edilmektedir.

Doping uygulaması sadece sporcunun bizzat kendisi tarafından olabileceği gibi yönetici, antrenör, teknik direktör, doktor, fizyoterapist, masör gibi kişilerin teşviki ile de olabilemektedir.

Doping uygulamasının Etik ve Tıbbi olarak iki yönü vardır⁽⁴⁾.

■ **ETİK;** Spor ahlaki ölçüler çerçevesinde sporcuların fiziksel ve zihinsel performanslarını doğal antrenman yöntemleriyle geliştirmeleridir. Yasaklı maddelerin veya yöntemlerin kullanımı sporcular arasındaki eşit rekabet şartlarını ortadan kaldıracağı için etik bulunmamaktadır.

■ **TIBBİ;** Sporcular tarafından performansı artırmak amacıyla kullanılan yasaklı madde ve yöntemlerin sağlıklı sporcular üzerinde birçok yan etkileri bulunmaktadır. Bunların sadece performansı artırmak amacıyla kullanılması sporcunun sağlığını riske atmaktadır.

DOPİNG KULLANIMINDA KRONOLOJİ

Doping kullanımı neredeyse insanlığın tarihi kadar eskidir. İlk yazılı kayıtlara M.Ö. 8.yy'da rastlanmaktadır. Zulu savaşçılarının savaşta, güçlerini ve dirençlerini artırmak için üzüm kabuğundan yapılmış alkollü bir içecek içtikleri bilinmektedir⁽⁶⁾.

M.Ö. 7 yy'da Romalıların atlı araba yarışlarında atların daha süratli koşmaları için bal ve su karışımı olan hidromel adını verdikleri bir içeceği atlara içirdikleri bildirilmiştir.

M.Ö. 6. yy'da Galadyatörlerin uyarıcı bitkiler kullandıkları, M.Ö. 3. yy Yunanlı sporcuların performanslarını artırmak için özel diyet ve uyarıcı kullandıkları bilinmektedir.

Orta çağ'da Şövalyelerin daha uzun süre uyanık kalabilmek ve dikkatlerini kaybetmemek için uyarıcı kullandıkları belirtilmiştir. 17.yy'da kokainin, 19 yy'da kafeinin yaygın kullanıldığı bilinmektedir.

Performansı artırmaya yönelik maddelerin kullanımı 20 yy'in sonlarına kadar oldukça yaygın olarak devam etmiştir⁽⁵⁾. Birçok savaşta orduların mukavemetlerini artırmak için bu tip maddeler kullanılmıştır. Doping maddelerinin kullanımı, sadeceavaşlarda

askerler için ya da şövalyeler için değil, aynı zamanda hayvan yarışlarında da kullanılmıştır. At yarışlarındaki illegal kullanımı günümüzde kadar gelmiştir⁽³⁾.

1879 yılında bisikletçi Arthur Linton'un yarışma esnasında ilaç kullanımı sonucu ölmeye dikkatleri performans artırıcı ilaçlar üzerine çekmiştir. 1900'lerin başlarında sporcuların alkol, striknin karışımı kullanmaları, yarışmalardan önce kafein, kokain almaları artmıştır. Bu tür maddelerin kullanımının artması üzerine, Uluslararası Amatör Atletizm Federasyonu 1928 yılında doping sayılan maddelerin sportif alanda kullanımını yasaklamıştır. Ve bu alanda yasaklama koyan ilk federasyondur⁽⁷⁾.

1920'lerde bulunan amfetamin ve 1930'larda bulunan sentetik hormonların devreye girişi 1940 ve 1950'li yıllarda bu maddelerin sportif alanda çok yaygın kullanımını beraberinde getirmiştir. 1950-1970 yıllarında anabolik-androjenik ilaçlar oldukça yaygın olarak kullanılmıştır. 1960 yılında Van P. Dijk hiçbir dönemde doping uygulamasının Roma Olimpiyat Oyunlarındaki kadar serbest kullanılmadığını bildirmiştir. Yine bu dönemde Prof. Ottaninin İtalya 1. futbol liginde doping kullanımının %70'ler düzeyinde olduğunu bildirmiştir. 1960 Roma Olimpiyat oyunlarında Danimarkalı bisikletçi Knud Enemark Jensen'in yarışma esnasında Amfetamin alımı sonucu ölmesi, sporda dopingle mücadele fikri ortaya çıkmıştır. Bu amaçla hızla çeşitli organizasyonlar hazırlanmıştır. 1962 yılında IOC sporda dopinge karşı önleme almaya başlamış ve bültenlerinde, "doping kullanışı arada sırada olmaktan çıkışmış, bazı spor dalları arasında alışkanlık haline gelmiştir" diye belirtmişlerdir. 1963 yılında Avrupa Konseyinde dopingle mücadele için bir Komisyon kurulması kararlaştırılmıştır. Fransa, Avrupa konseyinin yayınıladığı Uluusal ve Uluslar arası antidoping bildirisine ilk imza atarak katılan ülke olmuştur. Bu komisyon 1964 Tokyo Olimpiyat Oyunlarında

bisikletçilerde ilk doping kontrolünün yapılması organize etmiştir^(1,2).

1966 Prens Alexandre De Merode, IOC Tıp Komisyonu kurulması ve Doping Kontrol çalışmalarının başlatılmasına önderlik yapmıştır.

1967 IOC Tıp Komisyonu sporda dopingle mücadeleye başlamıştır. Çeşitli yasal düzenlemeler çıkartarak sporda doping kullanımının engellenmesi için çalışmalar başlatmıştır.

1968 Meksika Olimpiyat Oyunlarında ilk resmi doping kontrolü yapılmıştır. Sporculardan toplanan idrar numünelerinde analizler yapılmıştır.

Bu yasaklamalara ve kontrollere rağmen 1970'lerde ilaç kullanımı sonucu birçok sporcunun ölümü görülmüştür. 1972 Münih Olimpiyat Oyunlarında 2000'i aşkın sporcuda doping kontrolü yaptırılmış ve 7 sporcuda yasaklı madde saptanmıştır. Bunun üzerine yarışma dışında da doping maddelerinin kullanımı yasaklanmıştır⁽¹⁾.

1930'larda bulunan ve bir süre sonra sporcular arasında oldukça yaygın bir kullanım alan bulan anabolik steroidlerin, performans artırma amacıyla kullanımı 1975 yılında yasaklanmıştır.

1980'lere gelindiğinde peptid hormonların sporcular tarafından kullanılması yaygınlaşmıştır. IOC 1980 yılından itibaren her yıl içeriği yenilenmek üzere doing listesi yayımlamaya başlamıştır. Bu listede doping olarak kabul edilen ilaçlar ve kullanımı yasaklı yöntemler bulunmaktadır ve liste her yıl yenilenmektedir.

1983 yılında kafein ve testosteronda yasaklı ilaçlar listesine dahil edilmiştir.

1984 yılında Avrupa Konseyinde "Avrupa Antidoping Sözleşmesi" kabul edilmiş ve üye ülkelerde antidoping organizasyonlarının yaygınlaştırılması için çalışmalar başlatılmıştır.

2003 DOPİNG LİSTESİ

1- YASAKLI MADDELER:		
A) UYARICILAR		
Amfepramone	Pentazocine	Bendroflumethiazide
Amiphenazole	Pethidine ve benzeri maddeler.	Bumetanide
Amphetamine		Canrenone
Bambuterol		Chlortalidone
Bromantan	Androstenediol	Ethacrynic Acid
Caffeine*	Androstenedione	Furosemide
Carphedon	Boldenone	Hydrochlorothiazide
Cathineobenzorex (YENİ)	Clostebol	Indapamide
Cocaine	Danazol	Mannitol (damar içi enjeksiyonu)
Cropopamide	Dehydrochlormethyltestosterone	Mersalyl
Crotethamide	Dehydroepiandrosterone (DHEA)	Spironolactone
Ephedrine	Dihydrotestosterone	Triamterene ve benzeri maddeler.
Etamivan	Drostanolone	F- MASKELEYİCİ AJANLAR
Etilamphetamine	Fluoxymesterone	İdrar söktüriciler (Yukarıda sayılanlar)
Etilefrine	Formebolone	Epitestosteron
Fencamfamin	Gestrinone	Probenecid
Fenetylline	Mesterolone	G- PEPTİD HORMONLAR, MİMETİKLER VE ANALOGLARI
Fenfluramineoporex (YENİ)	Metandienone	Koryonik gonadotropin (hCG)
Formoterol	Metenolone	Hipofizyel ve sentetik
Heptaminol	Methandriol	Gonadotropinler (LH)
Mefenorex	Methyltestosterone	Kortikotropinler (ACTH)
Mephentermine	Mibolerone	Büyüme hormonu (hGH)
Mesocarb	Nandrolone	İnsülin benzeri büyümeye faktörü(IGF-1)
Methamphetamine	19-Norandrostenediol	Eritropoietin
Methoxyphenamine	19-Norandrostenedione (YENİ)	İnstülin
Methylenedioxyamphetamineedioxyamphetamine (Y)	Norethandrolone	Clomiphene
Methylephedrine	Oxandrolone	Cyclofenil
Methylphenidate	Oxymesterone	Tamoxiphen
Nikethamide	Oxymetholone	Aromataz inhibitörleri ve benzeri maddeler.
Norfenfluramine	Stanozolol	2- YASAKLANMIŞ UYGULAMALAR
Parahydroxyamphetamine	Testosterone	A) OKSİJEN TAŞINMASINI ARTIRANLAR
Pemolinę	Trenbolone ve benzeri maddeler.	a) Kan dopingi
Pentetrazol	2- BETA-2 AGONİSTLER	b) Modifiye hemoglobin ürünleri (perfluorochemicals, RSR13)
PhendimetrazineNi)	Bambuterol	B) FARMAKOLOJİK, KİMYASAL VE FİZİKSEL MANÜPLASYON
Phentermine	Clenbuterol	C) GEN DOPİNGİ
Phenylpropanolamine	Fenoterol	3- KULLANIMI KISITLI MADDELER
Pholedrine	Formoterol	A) ALKOL
Pipradol	Reprotoberol	B) "CANNABINOID"LER
Prolintane	Salbutamol**	Marijuana
Propylhexedrine	Salmeterol**	
Pseudoephedrine	Terbutaline**	
Reprotoberol	ve benzeri maddeler.	
Salbutamol**	D) BETA-BLOKE EDİCİLER	
Salmeterol**	Acetabutolol	
Selegiline	Alprenolol	
	Atenolol	

Strychnine	Betaxolol	Hashish ve benzeri maddeler.
Terbutaline** ve benzeri maddeler.	Bisoprolol	C) LOKAL ANESTETİKLER
* İdrarda "caffeine" yoğunluğu 12 mikrogram/mililitreden fazla olduğunda pozitif kabul edilir.	Bunolol	Articaine
** İnhalerler olarak kullanımı serbesttir.	Carteololedilol (YENİ)	Benzocaine
Not: İmidazol preparatları topikal kullanılabilir. Adrenalin'in topikal preparatlarının nazal, oftalmolojik ve rektal kullanımları serbesttir	Celiprolol	Bupivacaine
B- NARKOTİKLER	Esmolol	Lidocaine
Buprenorphine - Morphine	Labetalol	Mepivacaine
Dextromoramide - Methadone	Levobunolol	Oxetacaine
Diamorphine (Eroin)	Metipranolol	Oxybuprocaine
Hydrocodone	Metoprolol	Procaine
	Nadolol	Tetracaine ve benzeri maddeler.
	Oxprenolol	D) KORTİKOSTEROİDLER
	Pindolol	Beclomethasone
	Propranolol	Bethamethasone
	Sotalol	Budesonide
	Timolol ve benzeri maddeler.	Dexamethasone
	E- İDRAR SÖKTÜRÜCÜLER	Diflucortolone
	Amiloride (YENİ)	Flunisolide
	Acetazolamide	Fluocortolone ve benzeri maddeler.

1985 yasaklı ilaçlar listesine beta-blokerler, idrar söktürücüler ve kortikosteroïdler dahil edilmiştir.

1986 kan dopinginin yapılması yasaklanmıştır. Ayrıca yine bu tarihlerde yarışma dışı doping kontrollerinin yapılması kararlaştırılmıştır. Böylece doping kontrolleri sadece yarışmalarla sınırlı olmaktan çıkmış, kamp larda ve antrenmanlarda kontrol için numune alımları başlamıştır.

1988 Büyüme Hormonu gibi peptid hormonların kullanımı yasaklanmıştır. Aynı yıl Seul Olimpiyatlarında, Ben Jonhson'da Stanozolol tespit edilmiş ve sprçunun madalyası alınarak 6 ay süreyle müsabakalara katılmama cezası verilmiştir.

1990 yılında kemik iliğinde eritrosit üretimi ni artırıp kanda daha fazla oksijen taşınmasına olanak sağlayan eritropoietinin kullanımı yasaklanmıştır.

1992 yılında Beta-2 agonistlerin kullanımı yasaklanmıştır. Yine aynı yıl Lillehammer Kış Olimpiyat Oyunlarında kan örneklerinde doping kontrollerinin yapılmasına yönelik çalışmalar yapılmıştır.

1998 yılında İnsülin ve İnsüline benzer büyümeye faktörleri (IGF-1) yasaklılar listesine ilave edilmiştir.

1999 yılına kadar anti-doping çalışmalar IOC Sağlık Komisyonu tarafından organize ediliyordu. Anti-doping organizasyonlar daha organize ve yaygın bir şekilde çalışmalarını sürdürmek için IOC önderliğinde şubat-1999 yılında ilk "Dünya Doping Konferansını" toplamış ve sporcuların sağlığını ciddi bir şekilde tehdit eden doping uygulamalarının tam olarak engellenmesi için bağımsız çalışan "Dünya Anti-doping Ajansının (WADA)" kurulmasını (10 Kasım 1999-Lozan) gerçekleştirmiştir⁽⁸⁾. WADA kurulduğu günden beri çeşitli toplantılar ve seminerlerle hızla örgütlenmesini devam ettirmektedir. WADA yarışmalardan çok yarışma dışı (out-of competition) doping testlerinin uygulanmasını sağlamıştır⁽⁹⁾.

2000 yılı Sydney Olimpiyat Oyunlarında doping kontrolü için kan ve idrar örneği birlikte alınmıştır.

2001 yılında WADA merkezini Montreal'e taşımış ve anti-doping organizasyon için

Sporda Doping Kullanımının Tarihçesi

Sporda Doping Kullanımının Tarihsel Gelişimi

İlaç	İlk kullanımı	Kullanımı	Kullanım Yayınlığı	Dollar	Günümüzdeki kullanımı
Amfetaminler	1920'lerde	1940'larda	1950-1970 arası	Bisiklet ve futbol	Az, yakalanması kolay ve alternatifler var
Efedrinler	1940'larda	1970'lerde	1970'den günümüzde dek yaygın olarak kullanılmakta	Olimpik ve takım sporlarında	Yaygın
Kafein	19. yy. öncesi	19. yy. başlarında	19. yy. da yaygın, sonra azalma eğiliminde. Daha çok efedrinlerle birlikte kullanılıyor	Olimpik ve takım sporlarında	Yaygın ancak diğer ilaçlarla birlikte kullanılıyor
Kokain	17. yy. öncesinde	19. yy. sonlarında	1960'lardan itibaren günümüzde dek çok yaygın	Futbol	Çok değil
Anabolik steroidler ve anabolik maddeler	1930'larda	1950'lerde	1960-1980 arası çok yaygın	Olimpik ve takım sporlarında	Yaygın
Diüretikler	Sentetik diüretikler 1960'larda	1970'lerde	1970'lerde yaygın	Genel olarak ağırlık sıralaması olan dallarda ancak ilaç atılımı içinde yaygın	Tanınmasındaki kolaylık nedeniyle az
İnsan büyümeye hormonu	1980'lerin ortasında	1980'lerin sonlarında	Çok değil ve ABD'de görülmüyor	Vücut geliştirme gibi anabolik steroid kullanılan dallarda	Az ancak artmaktadır
Kan dopingi	1970'lerde	1970'lerde	Çok değil	Bisiklet turu, koşma, yüzme ve kayak gibi	Çok değil
ve rEPO	1980'lerde	1980'lerin sonu	Az ancak artmaktadır	dayanıklılık sporlarında	Az ancak artmaktadır
Beta-blokörler	1960'larda	1970'lerde	Çok az ve kısıtlı spor dallarında	Atıcılık, okçuluk ve bilardo	Çok değil ve IOC tarafındanca kullanımı kısıtlı

ulusal ve uluslararası bütün spor federasyonlarıyla işbirliği kurma çalışmaları devam etmektedir.

2002 yılında WADA, IOC ve diğer kuruluşlar, sporcu sağlığı açısından gelecek için bir tehlke oluşturabilecek "gen dopingi"ni görüşmek üzere toplanmışlardır ve gen dopingine

2003 listesinde kullanımı yasaklı yöntemler içinde yer vermişlerdir. Her yıl doping liste-sinde yer alan yasaklı maddeler ve yöntemler IOC Sağlık Komisyonu tarafından belirlenerek, listeler halinde yayınlanmaktadır. Ocak-2003 dönemine ait sınıflama ve liste aşağıda verilmiştir.

DOPİNG SINIFLAMASI (2003)

- 1- Kullanımı yasak olan maddeler,
 2- Kullanımı yasak olan yöntemler,
 3- Kullanımı kısıtlı olan maddeler,
 4- İdrar derişimleri verilen limitlerin üzerinde bulunduğuanda doping kabul edilen maddeler

KULLANIMI YASAK OLAN MADDELER

- A- Uyarıcılar
 B- Narkotik analjezikler
 C- Anabolik ajanlar
 D- İdrar söktürücüler
 E- Peptid hormon ve analogları
 F- Antiöstrojenik aktivite gösteren maddeler
 G- Siliciler

KULLANIMI YASAK OLAN YÖNTEMLER

- A- Oksijen transferinin artırılması
 1-Kan dopingi,
 2-Yapay oksijen taşıyıcıları ve plazma genişleticileri (Hb ürünleri, perfloro- kimyasallar, RSR-13)
 B- Farmakolojik, kimyasal ve fiziksnel uygulamalar
 C- Gen Dopinci

KULLANIMI KISITLI MADDELER

- A- Alkol
 B- Kannabinoidler
 C- Lokal anestetikler
 D- Kortikosteroitler
 E- Beta blokörler

İdrar İçindeki Derişimleri Aşağıda Verilen Sınırın Üzerinde Bulunduğunda Doping Olan Maddeler

- Kafein >12 mikrogram/ml
 Karboksi-THC >15 nanogram/ml

Katin	>5 mikrogram/mlilitre
Efedrin	>10 mikrogram/mlilitre
Epitestosteron	>200 nanogram/mlilitre
Metilefedrin	>10 mikrogram/mlilitre
Morfin	>1 mikrogram/mlilitre
19-norandrosterone	>2 nanogram/mlilitre (erkeklerde)
19-norandrosterone	>5 nanogram/mlilitre (bayanlarda)
Fenilpropanolamin	>25 mikrogram/mlilitre
Psödoefedrin	>25 mikrogram/mlilitre
Salbutamol	
(yarışma dışı analizde)	>1000 nanogram/mlilitre
T/E oranı	>6

Günümüzde doping uygulamaları büyük bir sanayi haline gelmiştir. Uygulamada sporcu-dan idareciye, teknik sorumludan masöre kadar herkezin sorumluluğu bulunmaktadır. Burada unutulmaması gereken antidoping kuruluşlarının yaptırdığı doping kontrollerinin amacı, polislerin hırsızı yakalaması gibi doping kullanan sporcuları yakalayıp cezalandırmak değil, cezai yaptırımlarla doping kullanımını engellemek ve sporcuların sağlığını korumaktır.

KAYNAKLAR

1. Araman A: Dünyada doping ile mücadele eden kuruluşlar ve dopingin tarihçesi, Spor sakatlıklar ve sporcu sağlığı. Ed: Ünal M. İstanbul-(2002).
2. Akgün N: Egzersiz Fizyolojisi, Bornova, İzmir-(1994).
3. Dalkara S: Doping amacıyla kullanılan ilaçlar ve etkileri, Anti doping eğitimi, editors: Hıncal A, Dalkara S. Sayfa: 49-55 Hacettepe Üniv. Ankara-(1991).
4. Ergen E: Sporda ilaç kullanımının medikal ve etik yönleri. Anti doping eğitimi, editors: Hıncal A, Dalkara S. Sayfa: 41-49 Hacettepe Üniv. Ankara-(1991).
5. Ghaphery NA: Performance Enhancing Drugs. Orthop Clin North Am, 26: 433 (1995).
6. Güner R: Doping. Ankara: Türkiye Futbol Federasyonu Dopingle Mücadele Kurulu- (2000).
7. Güner R: Sporda Doping. Spor sakatlıklar ve sporcu sağlığı. Ed: Ünal M. İstanbul-(2002).
8. International Olympic Committee. Doping. An IOC White Paper, 8-45, (1999).
9. International Olympic Committee. Medical Code of the Olympic Movement, (1999).
10. Mottram DR: Banned Drugs in Sport. Sports Med. 27: 1 (1999).